

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **O. D.**,
státní příslušník Ukrajiny,
bytem X,

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1568/1, Praha,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2020, č. j. MV-46017-4/SO-2020,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pro nepřipustnost zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 2. 2020, č. j. OAM-29742-17/DP-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a odst. 3

s odkazem na § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. Žalobce namítá, že správní orgány nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a neopatřily si dostatek podkladů pro rozhodnutí, čímž porušily § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Uvedl, že již dne 11. 12. 2019 požádal Okresní soud v Chomutově o vydání usnesení, že se jako podmíněně odsouzený ve zkušební době osvědčil. Tvrdil, že zákonné podmínky pro vyslovení, že se osvědčil, byly splněny, a žalobce tedy měl v nejbližší době disponovat výpisem z rejstříku trestů bez jakýchkoli záznamů o pravomocném odsouzení. Pokud měl správní orgán pochybnost o skutkovém stavu, měl přistoupit k výslechu žalobce, což však neučinil. Dle žalobce nebyly v řízení prokázány skutečnosti, které by odůvodňovaly zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí nebyly splněny. Dle žalobce správní orgány porušily též § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedla, že z důvodu nepřípustnosti odvolání se nezabývala námitkami uplatněnými v odvolání a neposuzovala věcnou stránku.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 3. 9. 2019 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.
5. Dle výpisu z evidence rejstříku trestů ze dne 20. 11. 2019 a 31. 1. 2020 byl žalobce trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 6T 117/2017, který nabyl právní moci dne 11. 1. 2018, odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců, a trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu osmnácti měsíců.
6. Žalobce byl seznámen s podklady pro rozhodnutí dne 11. 12. 2019.
7. Dne 7. 2. 2020 správní orgán I. stupně rozhodl tak, že se žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání zamítá a doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se ve smyslu § 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců neprodlužuje, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Žalobce byl poučen o možnosti podat proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání k žalované ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení.
8. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí včasné odvolání, v němž argumentoval shodně jako v žalobě. Oproti žalobě byl v odvolání pouze přesunut jeden odstavec a pochybení byla vytýkána „správnímu orgánu“ v singuláru. K odvolání žalobce připojil žádost o vydání rozhodnutí adresovanou Okresnímu soudu v Chomutově a doklad o jejím odeslání.
9. O odvolání rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím. Napadené rozhodnutí

odůvodnila tím, že proti rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, nelze dle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců podat odvolání. Konstatovala, že z důvodu nepřipustnosti odvolání se nezabývala námitkami uplatněnými v odvolání a bez dalšího odvolání jako nepřipustné zamítla.

Splnění procesních podmínek

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje formální náležitosti na ni kladené. Soud posoudil žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
11. Soud o věci rozhodl dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.

Posouzení žalobních bodů

12. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto pro nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Na rozdíl od zamítnutí odvolání po věcném přezkumu dle § 90 odst. 5 správního řádu toto rozhodnutí netvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek a posuzuje se samostatně bez materiální spojitosti s rozhodnutím prvoinstančním [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 1. 2017, č. j. 7 As 292/2016-29].
13. V souladu s ustálenou judikaturou NSS soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako nepřipustného zkoumá v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002-35, č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006-105, či rozsudky NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111, ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, či ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 Azs 174/2017-51).
14. Žalobce v rámci včas uplatněných žalobních bodů žalované vytýká, že nedostatečně zjistila skutkový stav, nezohlednila, že byly splněny podmínky pro vyslovení, že se podmíněně odsouzený žalobce ve zkušební době osvědčil, a že nebyly splněny podmínky pro zamítnutí jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců s odkazem na § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Žalobní body, které kopírují odvolací námitky, směřují věcně proti prvostupňovému rozhodnutí a nikterak nereflektují, že žalovaná se odvoláním žalobce věcně nezabývala, neboť je vyhodnotila jako nepřipustné.
15. Žalobními námitkami směřujícími proti zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, které se mýjí s důvody napadeného rozhodnutí, jež netvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek, se soud nemohl věcně zabývat. V řízení o žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost dle § 92 odst. 1 správního řádu je soud oprávněn v mezích žalobních bodů přezkoumat napadené rozhodnutí pouze z toho hlediska, zda bylo odvolání po právu zamítnuto jako

nepřípustné. Soud proto neshledal uplatněné žalobní body důvodnými.

16. Žalobce, který se v žalobě omezil pouze na zopakování odvolací argumentace, neuplatnil žádný žalobní bod, který by směřoval proti zamítnutí odvolání pro nepřipustnost. Soud tedy nemohl závěr žalované o nepřipustnosti odvolání v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumat. K případné nezákonnosti či vadě řízení, která nebyla žalobcem uplatněna, soud zásadně nepřihlíží, není-li dána některá z výjimek upravených zákonem (nicotnost napadeného rozhodnutí) nebo plynoucích z judikatury správních soudů, kterou v daném případě soud neshledal. Soud připomíná, že formulováním žalobních bodů žalobce naplňuje dispoziční zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví. V rámci zachování rovnosti účastníků (§ 36 odst. 1 věta první s. ř. s.) je nepřipustné, aby soud namísto žalobce domýšlel či vyhledával případné další nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.

Závěr a náklady řízení

17. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. srpna 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu